

Terorismus se změnil, Amerika se musí také

Ni nationalinterest.org/feature/terrorism-has-changed-america-must-too-206090

12. ledna 2023

V roce 1997 zahájil Bill Clinton své druhé funkční období prezidenta Spojených států, vznikly DVD jako video formát, *Titanic* měl premiéru na filmových plátcích a princezna Diana zemřela při autonehodě v Paříži. Byl to také rok, kdy Amerika poprvé označila zahraniční teroristickou organizaci. To je šest let předtím, než bylo vytvořeno ministerstvo vnitřní bezpečnosti (DHS), které mělo pomoci předcházet teroristickým útokům ve Spojených státech, téměř dvě desetiletí před založením Twitteru a dvacet dva let před vytvořením bitcoinu. A nyní, o šestadvacet let později, mnoho odborníků uvádí Spojené státy jako vývozce teroristické ideologie a taktiky. Svět je teď jiný.

Zákon o imigraci a státní příslušnosti dává státnímu tajemníkovi pravomoc označit skupiny za zahraniční teroristické organizace (FTO), pokud skutečně mohou určit, že skupina je cizí, že se účastní teroristické činnosti (nebo má schopnost a záměr tak učinit), a že tyto činy ohrožují bezpečnost Spojených států. Tato kritéria jsou dosti subjektivní a k dnešnímu dni získalo označení FTO 68 skupin. Významnou většinu jmenovaných skupin tvoří islamistické extremistické organizace a více než čtvrtinu skupin tvoří Al-Káida, ISIS a jejich regionální pobočky. Vzhledem ke všemu, co se za posledních třicet let změnilo, a vzhledem k šíři toho, co lze zdánlivě považovat za jazyk v zákoně o přistěhovalectví a státní příslušnosti,

Hned na úvod je důležité poznamenat, že se naštěstí na tomto tématu něco pracuje. Zejména Soufanovo centrum provedlo důležitou práci na srovnání režimů označení v různých zemích a zkoumání toho, jak jsou rostoucí násilná krajně pravicová hnutí ovlivněna označeními a předpisy – nebo jejich nedostatkem. Jiní se zabývali diskrétními otázkami a argumentovali, zda určit konkrétní skupinu či nikoli (např. PMC Wagner, Houthis, Severské hnutí odporu). A i když je důležité diskutovat o diskrétních otázkách, zdůrazňuje výše uvedené změny a podtrhuje, že hrozby, kterým dnes čelíme, předčí svět terorismu předvídaný v roce 1997.

Než se však pustíme do čehokoli jiného, je důležité vzít v úvahu změny v terorismu, abychom zjistili, že skutečně potřebujeme změnu paradigmatu v tom, jak přemýšlíme o označených teroristických skupinách – že potřebujeme něco víc než jen postupné změny nebo úpravy. Za prvé, internet je zřejmý nástroj, který je třeba uznat. E-mail a webové prohlížeče a internet jako celek existovaly v roce 1997, ale ne v takové podobě, v jaké existují nyní. Srovnávat ty dva by bylo jako porovnávat basketbalistu z roku 1940 s hráčem, který hraje dnes. Hrají stejný sport, ale úplně jinými způsoby. Internet dnes existuje v kapse téměř každého, umožňuje okamžitý převod peněz, lze jej použít k přilákání nových rekrutů zcela mimo sociální ekosystém teroristů,

Teroristické skupiny navíc nemusí být nutně takové hierarchické organizace mafiánského stylu, jako byly v 90. letech. Velké skupiny jako Al-Káida nebo ISIS mají nyní poloautonomní pobočky nebo franšízy. ISIS také zveřejňuje obsah online ve snaze radikalizovat lidi po celém světě, které nemohou oslovit osobně, aby je inspirovali k útokům jako nepřidružení útočníci. Teroristické skupiny se také financují novými způsoby. Zatímco většina stále používá tradičnější prostředky, jako je *hawalas* nebo zločinecké podniky, některé začínají používat bitcoin nebo jiné kryptoměny. Někteří také využívají crowdfundingové stránky jako GoFundMe nebo GiveSendGo. A zbraně se také mění, teroristé nyní mohou používat veřejně dostupné

plány na výrobu nebo sestavení vlastních střelných zbraní pomocí nevysledovatelných 3D tištěných dílů, které jsou snadno dostupné. Žádný z těchto detailů není novým odhalením. Přesto se zdá, že tvůrci politik ještě neshromáždili všechny podrobnosti do úplného obrazu, aby dospěli k závěru, že způsob, jakým hodnotíme, kdo nebo co je teroristická organizace, je třeba aktualizovat spolu s nástroji a politikami, které používáme k boji proti jednotlivým teroristům.

Začněme Kongresem. Současná právní úprava ponechává celé rozhodnutí o určení skupiny jako FTO na státním tajemníkovi a teprve v posledním řádku právní úpravy upřesňuje, že tento může konzultovat s ministrem financí a státním tajemníkem. generální prokurátor. Ředitel národní rozvědky, ředitel CIA, ředitel FBI, ministr pro vnitřní bezpečnost a ředitel Národního protiteroristického centra (tři z těchto pěti pozic byly vytvořeny po sepsání této legislativy) tak zůstávají mimo. smyčka. A zatímco ministerstvo zahraničí s nimi jistě konzultuje zpravodajskou podporu a další relevantní vstupy, legislativa by měla vyžadovat další konzultace a spolupráci.

Podobně legislativa vyžaduje, aby ministerstvo zahraničí informovalo vedení Kongresu a některé výbory předem o jmenování, ale legislativa nebyla aktualizována tak, aby zahrnovala relativně nově vytvořené výbory s jurisdikcí pro vnitřní bezpečnost ve Sněmovně a Senátu, takže zůstala mezera. v dohledu nad touto problematikou.

Kongres si jistě uvědomuje, že terorismus se za posledních pětadvacet let změnil – i když možná nepanuje shoda v mnoha základních podrobnostech (samozřejmě krmivo pro další článek, knihu nebo disertační práci). Kongres musí provést nezbytnou práci na přemýšlení o tom, jak by mělo vypadat nové paradigma nebo režim označování, aby zohlednil všechny změny.

Toto přehodnocení by nemělo proniknout do diskuse o tom, jak nejlépe řešit problémy domácího terorismu (DT). V politických kruzích probíhá rozsáhlá debata o tom, zda Spojené státy potřebují

obvinění z DT či nikoli, ale zde jde o zahraniční teroristické organizace. A i když existují zdokumentované důkazy o tom, že američtí násilní extremisté různého zaměření komunikují a koordinují se se zahraničními extremisty, v centru pozornosti není domácí. Což znamená, že ministerstvo zahraničí by mělo zůstat hlavní agenturou pro určování skupin, ale musí otevřeněji tlačit na podporu od jiných částí vlády USA. To zahrnuje shromáždění specialistů na terorismus z celé vlády, aby posoudili, jak se hrozba změnila a jak musí ministerstvo zahraničí upravit své úvahy o režimu označení. S rozšiřováním skupin možná ministerstvo zahraničí potřebuje více zaměstnanců, aby provedli hodnocení? Možná její zaměstnanci potřebují jiný typ odborných znalostí, které by mohly být rozšířeny o podporu od jiných agentur?

Bez ohledu na to by ministerstvo zahraničí nemělo sedět a nechat Kongres, aby sám určil, jaká by měla být budoucnost. Ministerstvo zahraničí má řadu zahraničních partnerů, se kterými může spolupracovat, naslouchat jim a určovat osvědčené postupy. Právě teď neexistují žádné snadné odpovědi, ale povaha terorismu se mění a čím déle budeme čekat na řešení problémů, tím složitější bude vyvinout nástroje a čelit změnám teroristů.

Kromě ministerstva zahraničí by v tomto procesu mělo mít přesněji definovanou roli ministerstvo pro vnitřní bezpečnost. DHS je domovem bezpočtu úředníků, a to jak v operativních, tak v politických rolích, jejichž úkolem je předcházet teroristickým útokům ve Spojených státech, a má silnou kapacitu pro spolupráci s mezinárodními partnery. DHS by mělo prosazovat viditelnější, konzultativní nebo kooperativní roli v procesu s důrazem na skutečnost, že pouze podporuje potenciální označení *zahraničních skupin*.

V našem světě se právě teď mění tolik věcí, že může být těžké ustoupit a podívat se na velké strategické změny, které musíme udělat. Mohlo by se zdát lépe zvládnutelné a snazší pohrát si na okrajích diskrétních problémů. S tím, jak se mění krajina

teroristických hrozeb, si však nemůžeme dovolit jednoduše hledat nástroje nebo politiky, abychom zůstali o krok napřed před teroristy, o kterých víme. Musíme se podívat na to, jak označujeme toho, kdo je terorista, a podle toho se přizpůsobit. Technologie, kterou teroristé používají, jak se organizují a jak komunikují a verbují, to vše se výrazně změnilo od doby, kdy Spojené státy vytvořily svůj režim označování za teroristy. Všechny části vlády musí přispět svým dílem k vylepšení naší schopnosti pojmenovávat teroristy a zabránit jim ve vytváření bezpečných úkrytů pro plánování útoků.

Matthew Wein je bývalým profesionálním zaměstnancem podvýboru Sněmovny reprezentantů pro vnitřní bezpečnost pro zpravodajství a boj proti terorismu a bývalý politický poradce náměstka ministra DHS pro politiku v oblasti boje proti terorismu, mezinárodních záležitostí a spolupráci v oblasti vymáhání práva. Je absolventem Floridské univerzity.

Obrázek: Shutterstock.